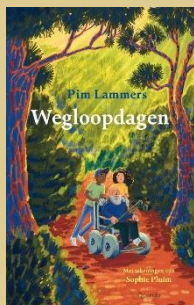

Inspiratiefiche

door Jochen Van Aken

Weglooptdagen

Auteur: Pim Lammers

Illustrator: Sophie Pluim

Uitgever: Querido

Over de makers

Pim Lammers is een Nederlandse schrijver die zich richt op jeugdliteratuur, prentenboeken en jeugdpoëzie. Hij studeerde politicologie en Nederlandse taal & cultuur aan de Universiteit van Amsterdam. Zijn schrijverscarrière begon in 2017 met het prentenboek "Het lammetje dat een varken is", het eerste Nederlandse transgenderprentenboek, dat in 2018 werd bekroond met een Zilveren Griffel. Sindsdien heeft hij verschillende boeken en gedichtenbundels voor jonge lezers uitgebracht waarbij hij vaak de gevoelens en gedachten van alle jongeren centraal stelt. Zijn werk wordt geprezen om de inclusie en herkenbaarheid, waardoor hij een belangrijke stem is in de hedendaagse Nederlandse jeugd- en kinderboekenliteratuur. In 2024 debuteerde Lammers met zijn eerste jeugdroman, "Weglooptdagen".

Sophie Pluim is illustrator van een breed scala aan jeugd- en jongvolwassen boeken, waaronder "Weglooptdagen" van Pim Lammers. Haar werk varieert van knusse kartonboekjes en sfeervolle prentenboeken, kleurrijke sprookjes en zelfs griezel- en horrorboeken. Pluim staat bekend om haar oog voor sfeer, detail en de balans tussen extravagant en herkenbaar.

Korte inhoud

Luca maakt zich zorgen: zijn vaders maken steeds vaker ruzie en hij is bang dat ze gaan scheiden. In een poging dit te voorkomen besluit hij weg te lopen, maar alleen durft hij dat niet. Zijn beste vriend is verhuisd, dus hangt hij een briefje in de supermarkt: "nieuwe beste vriend gezocht". Zo ontmoet hij Imane, die zelf ook plannen heeft om weg te lopen – samen met haar opa, die zij wil bevrijden uit het verzorgingstehuis om terug te keren naar zijn huisje in het bos. Samen beleven ze een avontuur vol humor, onverwachte wendingen en emoties. Ze trotseren spannende momenten in het bos, ouderlijke bemoeienissen en hun eigen onzekerheden. Onderweg ontdekt Luca dat, ook al kun je sommige dingen niet veranderen, je er wél het beste van kunt maken. Ook al eindigt het boek niet met een 'happy disney'-einde (de ouders van Luca gaan scheiden en de opa van Imane moet definitief in het verzorgingstehuis blijven) blijft "Weglooptdagen" een ontroerende verhaal vol vriendschap en familie, verteld met vaart, warmte en luchtigheid.

Gesprek

MATERIAAL

- Groot vel papier per groep (met drie vakken: +, -, ?)
- Stiften in verschillende kleuren
- Timer of stopwatch

- STAP 1 - Opdeling in kleine groepjes. Verdeel de Leesjury-leden in groepjes van 3 tot 5 personen. Elk groepje krijgt één groot vel papier met daarop drie vakken: + (positief), - (negatief) en ? (vragen/onzekerheden).
- STAP 2 - Ieder jurylid schrijft in stilte zijn/haar gedachten in de juiste vakken op het groepsblad. Dit gebeurt met een eigen kleur stift, zodat meningen nog herkenbaar zijn zonder de naam te vermelden.
- STAP 3 - Gespreksronde. In het groepje mag iedereen kort uitleggen waarom hij/zij iets in een bepaald vak schreef. Er mag op elkaar gereageerd worden, maar de bedoeling is om vooral te luisteren en vragen te stellen.
- STAP 4 - Verzamelronde. Het groepje kiest de 2/3 meest opvallende of prikkelende opmerkingen uit elk vak. Deze opmerkingen omcirkelen ze.
- STAP 5 - Groepsronde. Elk groepje hangt het groepsblad op. De hele groep loopt rond, leest de opmerkingen. Opmerkingen waarmee ze het eens zijn / die ze ook geformuleerd hebben, markeren ze met een hartje. Opmerkingen waarmee ze het niet eens zijn / die niet duidelijk zijn voor de groep, markeren ze met een vraagteken.
- Nadien kan je enkele opmerkingen selecteren en als startpunt gebruiken voor een gesprek over “Weglooptdagen”.

Cover en illustraties

Bekijk de cover die Sophie Pluim voor het boek maakte aandachtig.

- Als je deze cover bekijkt zonder het verhaal te kennen/te lezen, waarover denk je dan dat dit verhaal zou gaan? Ook zonder de titel vooraf te lezen? Verwachtte je een verhaal over een jongen wiens ouders gaan scheiden, over iemand die van huis wegloopt? Waarom wel, waarom niet? Wat zorgde er precies voor dat je zo over het boek dacht? Welke onderdelen van de covertekening gaven je een idee over het onderwerp van je boek?
- Welke personages uit het boek zie je meteen opduiken als je de cover bekijkt? (Luca, zijn nieuwe beste vriendin Imane en opa Zoetland).
- Vind je de cover bij het boek passen? Waarom wel/niet? Als jij de illustrator zou zijn van “Weglooptdagen”, hoe zou jouw cover er dan precies uitzien? Wat zou je anders doen? Wat zou je behouden van de oorspronkelijke cover?

Sophie Pluim, de illustrator van het boek, heeft niet alleen voor de covertekening gezorgd, ze heeft het boek ook rijkelijk geïllustreerd.

- Wat vind je van de zwart-wit illustraties in het boek? Vond je dat de zwart-wit kleuren goed pasten bij het verhaal? Waarom? Hoe zouden de illustraties anders voelen als ze in kleur waren geweest? Welke kleuren zou je gebruiken mocht je het verhaal moeten inkleuren? Eerder warme of koele kleuren?
- Welke illustratie sprak je het meeste aan en waarom precies deze illustratie? Wat zie je allemaal in deze illustratie? Hoe helpt deze illustratie je om het verhaal, de personages, hun emoties beter te begrijpen?
- Vind je dat de tekeningen precies weergeven wat er in de tekst staat? (De illustraties in “Weglooptdagen” tonen vooral wat er ook in het verhaal verteld wordt, ze voegen geen extra informatie toe aan het verhaal.) Kun je een voorbeeld geven van een moment waar de illustratie echt goed paste bij wat er gebeurde in het verhaal? Of omgekeerd: Waar in het boek had jij je iets heel anders ingebeeld bij het verhaal, kwam de tekening van de illustrator niet overeen met het beeld dat jij in je hoofd had? Waren er momenten waarop de illustratie je iets nieuws vertelde dat niet in de tekst stond? (Bij dit onderdeel kan je het ook hebben over de personages. Past de manier waarop ze afgebeeld worden bij het beeld dat je van deze personages had? Lijkt Luca op het personage dat jij in je hoofd had? Idem voor de andere personages. Op de cover wordt Luca afgebeeld als zwarte jongen, maar in de tekeningen in het boek merk je dit niet op.)
- Als je iets zou kunnen veranderen aan de illustraties, wat zou dat dan zijn? Hoe zou je de illustraties aanpassen om het verhaal nog beter, anders te maken? Zijn er momenten in het boek waar je graag een tekening had willen zien, en wat zou deze tekening volgens jou moeten laten zien?

Personages en vertelperspectief

De belangrijkste personages in het verhaal zijn Luca, Imane, de opa van Imane, Lorenzo (de broer van Luca), papa Mike en papa Sam (de ouders van Luca die gaan scheiden). Komen verder ook aan bod: Mano (een jonge en knappe medewerker van De Bosrust, het verzorgingstehuis waar Imanes opa verblijft), Truida (een medewerkster van De Bosrust waar Imanes opa een grondige hekel aan heeft) en Imanes moeder.

- Wie vertelt het verhaal? Is het verhaal verteld in de eerste persoon of in de derde persoon? (Eerste persoon, verhaal wordt verteld vanuit het standpunt van Luca)
- Welk personage boeit jou het meest? Is dat het belangrijkste personage in het verhaal? Of gaat het verhaal eigenlijk voornamelijk over iemand anders? Zou dit boeiende personage iemand kunnen zijn die bij jou in de klas zit? Waarom wel, waarom niet? Welke eigenschappen herken je in een personage die je ook in een vriend, vriendin, ouder, grootouder, juf of meester, persoonlijke vijand... herkent? Zijn er personages waarover je graag meer te weten was gekomen? Zo ja, over wie was je graag wat meer te weten gekomen? En waarom precies over dit personage?

Vanaf het begin van het verhaal merk je dat Luca niet echt goed in zijn vel zit.

- “Jullie komen veel te laat!” roept papa Mike. (...) Ik vind het niet erg om te laat te komen. Hoe later ik ben, hoe minder lang ik in de klas hoef te zitten. Sinds Rayan verhuisd is, is school nog saaier geworden.” (p.12)
- “Als ik die middag thuiskom, ga ik de kamer van Lorenzo binnen. Mijn broer ligt op zijn bed te lezen. ‘Kun je niet kloppen?’ snauwt hij. ‘Wat moet je?’ Soms lijkt het of iedereen in dit huis boos is.” (p.15)

- Waarom denk je dat Luca het niet erg vindt om te laat te komen op school? (Zijn beste vriend is verhuisd, school is helemaal niet leuk meer.) Wat zegt zijn reactie over hoe hij zich voelt in de klas sinds Rayan verhuisd is? Hoe zou je je voelen als je beste vriend verhuisd was?
- Waarom denkt Luca dat iedereen in huis boos is? (Hij wil zijn broer spreken over de situatie tussen zijn beide vaders, maar Lorenzo snauwt hem af. Zijn broer is dus duidelijk boos en ook papa Mike en Sam doen de laatste tijd erg anders tegen elkaar; de leuke momenten die ze vroeger hadden (o.a. samen melige liefdesliedjes zingen voor elkaar), komen steeds minder / niet meer voor.) Hoe zou het zijn om in een huis te wonen waar vaak ruzie is of mensen boos klinken? Vind je dat Luca zich thuis veilig en gehoord voelt? Waarom wel of niet?

Luca heeft een geniaal plan en gaat op zoek naar een nieuwe beste vriend. Deze vriend probeert hij te vinden door een zoekertje op te hangen in de plaatselijke supermarkt. Zijn nieuwe vriend moet 9 of 10 jaar oud zijn (al is 11 jaar ook geen probleem). De nieuwe vriend mag niet bang zijn in het donker en moet van avontuur houden. (Op pagina 32 vermeldt de illustratie wat Luca allemaal precies zoekt.)

- Wat vind je van deze manier om een nieuwe vriend te zoeken? Hoe zou je zelf reageren mocht je zo'n zoekertje in een supermarkt zien hangen? Zou je bellen en een nieuwe vriend willen worden? Waarom wel, waarom niet?

Via zijn zoekertje komt Luca in contact met Imane. In hoofdstuk 11 (p. 38 tot 40) lees je over hun eerste telefonische ontmoeting.

- Vind je het realistisch dat er iemand op het zoekertje van Luca reageerde? Waarom wel, waarom niet? Is dit iets wat alleen in boeken gebeurt of zou het ook in het echte leven kunnen gebeuren? Waarom wel, waarom niet?
- Imane is een heel ander persoon dan Luca. Welke tegenstellingen herken je tussen beide personages? (Luca is meer een denker, Imane meer een doener. Als Luca aan de telefoon vertelt dat hij de volgende dag wil weglopen, reageert ze opgetogen; Imane had immers hetzelfde plan! Imane is boos op alles en iedereen, maar vooral op haar moeder, de persoon die haar opa naar een verzorgingstehuis heeft gebracht en zijn huis wil verkopen.)

Zowel Luca en Imane hebben nogal wilde plannen. Luca wil van huis weglopen omdat hij zo denkt zijn ouders opnieuw samen te krijgen. In hun zoektocht naar Luca zouden papa Mike en papa Sam weer verliefd worden op elkaar en zo zou alles toch nog goed komen. Imane van haar kant wil opa opnieuw in zijn huis laten wonen (wat eigenlijk niet meer kan; opa wordt vergeetachtig - hij vergeet de gaskraan dicht te draaien - en wil klusjes uitvoeren die niet meer bij zijn leeftijd passen) en er ook nog voor zorgen dat haar moeder opa's huis niet verkoopt.

- Vind je de plannen van Luca en Imane realistisch? Of net niet? Waarom wel, waarom niet? Kan je mensen die op scheiden staan opnieuw samen krijgen door jezelf te laten verdwijnen / weg te lopen? Kan je een opa wiens geheugen niet helemaal oké is opnieuw leren zaken te herinneren / zelfstandig te laten wonen? Welk plan vind je het meest realistisch? Waarom precies dit plan? Mocht jij je in de situatie van Luca / Imane bevinden, welk plan zou jij dan bedenken? Waarom precies dit plan?

Imane komt heel stoer over (ze heeft een duidelijke mening, eerder een grote mond), maar zij brengt haar opa wel elke dag opnieuw naar het verzorgingstehuis en gaat zelf elke dag thuis slapen. Echt 'weglopen' doet ze niet.

- Wie is het meest stoere personage: Imane of Luca? Het meisje met een duidelijk ontsnappingsplan voor haar opa (dat ze nooit echt uitvoert) of Luca, de onzekere jongen die alleen achterblijft in het huis van opa en uiteindelijk een heel avontuur beleeft in het verzorgingstehuis? Waarom is dit voor jou precies het meest stoere personage?

Einde

“En ik begin te vertellen. Over mijn ouders, over hun ruzies, over Imane en opa, over dat ik alleen was in het bos, over de chocolademousse, over de boze sjoelers, over de kapotte koffiekopjes. De vrouw luistert en klopt steeds zachtjes op mijn been. En als ik haar alles verteld heb, zegt ze weer: ‘Ach, jongen toch.’” (p.175)

In hoofdstuk 48 (p.176-180) kan je lezen hoe het verhaal verder verloopt voor Luca: zijn weglopen eindigt gezellig thuis op de bank, met een kop chocolademelk. Op de afbeelding op pagina 178 en 179 zie je Luca tussen zijn beide papa's en broer zitten. Opnieuw een gelukkig gezinnetje, zo lijkt het wel. Alleen weet de nauwkeurige lezer natuurlijk dat deze afbeelding maar schijn is.

- Hoe loopt het verhaal precies af voor de drie belangrijkste personages? (Luca, Imane en de opa van Imane) (Luca's ouders gaan alsnog scheiden. Papa Sam moet op zoek naar een nieuwe woning voor zichzelf. Imanes opa moet ook in het verzorgingstehuis blijven. Zijn huis zal definitief verkocht worden. Imane hoopt aan de vader van Luca; papa Sam vond het immers een mooi huis.)
- Had je dit einde zien aankomen? Waarom wel, waarom niet?
- Had je gehoopt dat het verhaal anders zou lopen? Waarom wel, waarom niet? Moet het verhaal 'happy' eindigen, met personages die allemaal gelukkig zijn? Waarom wel, waarom niet? Wat is er zo leuk aan een 'happy end'? Was het realistisch om te denken dat Luca's ouders echt opnieuw zouden samenkomen, door het weglopen van Luca? Waarom wel, waarom niet?
- Met welke vragen blijf je als lezer zelf nog zitten na het lezen van “Weglooptdagen”? Welke vragen had je graag nog beantwoord gezien? Stel dat jij de schrijver bent van “Weglooptdagen”, hoe zou jij de vragen waarmee je zit nog beantwoorden?

2

VERWERKING

Stellingspel

Een van de belangrijkste thema's (onderwerpen) uit het boek is de nakende scheiding van papa Mike en papa Sam, de ouders van Luca. Luca is erg bang om zijn vertrouwde omgeving te verliezen (zeker nu hij ook zijn beste vriend niet meer ziet). Een scheiding lijkt hem dan ook het ergste wat hem kan overkomen, iets wat niemand anders overkomt. (Ter info: In Vlaanderen heeft bijna één op de vijf kinderen en jongeren gescheiden ouders. Dit betekent dat in een gemiddelde klas van 25 leerlingen

ongeveer 5 kinderen ouders hebben die gescheiden zijn. Info afkomstig van www.opgroeien.be)

Hieronder vind je een aantal stellingen. Verdeel het lokaal in twee delen, trek een denkbeeldige lijn in het midden van het lokaal. Links wordt het EENS-deel, rechts komt het ONEENS-deel. Lees een stelling voor. Laat de Leesjury-leden even in stilte nadenken (max. 15 seconden) en lees de stelling dan nog een keer voor. Nadien verplaatsen de lezers zich naar de EENS- of de ONEENS-kant. Lezers die het met de stelling deels eens, deels oneens zijn, plaatsen zich in het midden.

Belangrijk: Je hoeft niet alle stellingen te bespreken, kies er de stellingen uit die je het beste liggen, het beste bij de groep passen...

- Als je ouders eens vaker ruzie maken, gaan je ouders sowieso scheiden, net zoals de ouders van Luca.
- Het is logisch dat kinderen zich zorgen maken als hun ouders ruzie maken.
- Je kunt nog steeds van beide ouders houden, ook al wonen ze niet meer samen en houden je ouders niet meer van elkaar.
- Praten over je gevoelens met vrienden of iemand die je vertrouwt (opa/oma/tante/leerkracht/...) kan opluchten en helpen om beter om te gaan met de scheiding van je ouders / tijdens moeilijke tijden thuis.
- Het is normaal om boos, verdrietig of bang te zijn als je ouders gaan scheiden.
- Avonturen of samen iets leuks doen met vrienden kunnen helpen om even aan thuisproblemen te ontsnappen, zeker wanneer het over scheidingen gaat.

Nadien bespreek je kort de mening van de lezers. Waarom zijn ze precies op deze plek gaan staan? Nadien kunnen de lezers onderling nog op elkaars uitspraken reageren. Spreek vooraf kort af hoe ze reageren: wachten jullie met reageren tot iedereen zijn positie heeft kunnen duiden of mag je meteen reageren?

Wild culinair idee

Imanes opa is geen groot kok, maar zijn wentelteefjes zijn wel beroemd. Ze worden niet voor niets 'Opa's Wereldberoemde Waanzinnig Lekkere Superspeciale Wentelteefjes' genoemd. Het recept van opa Zoetland kan je terugvinden op p. 219 van het boek. Mocht je over de nodige kookfaciliteiten beschikken, is het wel fijn om de bespreking van dit boek op deze manier af te ronden.

Pims poëzie

Pim Lammers, de auteur van "Weglooptdagen", bracht in 2022 de gedichtenbundel "Ik denk dat ik ontvoerd ben (en andere gedichten)" uit. In deze bundel kan je twee gedichten terugvinden die bij de thematiek van het boek passen. ("Oppassen" en "Boomhut", zie bijlage 1). Beide gedichten kunnen gelezen worden. Nadien kan je bespreken welk gedicht precies het beste aansluit bij "Weglooptdagen". Eventueel kan hier dezelfde werkwijze worden gebruikt als bij de opstart van de bespreking van "Weglooptdagen".

3

VERDER LEZEN

- Ik denk dat ik ontvoerd ben en andere gedichten / Pim Lammers en Sarah van Dongen (ill.) (Querido, 2022) www.boekenzoeker.be/ik-denk-dat-ik-ontvoerd-ben-en-andere-gedichten
- We moeten je iets vertellen / Marlies Slegers en Jeska Verstegen (ill.) (Luitingh-Sijthoff, 2023) www.boekenzoeker.be/we-moeten-je-iets-vertellen

Juryleden kunnen online op de boeken reageren. Zo ontstaat er nog meer interactie in de Leesjury-community! Ga naar www.deleesjury.be, klik op 'Lezen' en dan op de gewenste leeftijdsgroep en het boek in kwestie.

© Iedereen Leest en Jochen Van Aken, 2025
Vormgeving: Simon Bequoye

BIJLAGE 1

Oppassen

‘We moeten er echt even samen uit,’
zeggen mijn ouders,
‘anders komt het niet goed tussen ons.’

Dus mijn neef past op mij.
Al om half acht stuurt hij me naar boven,
maar ik slaap niet, staar naar het plafond,
mijn stapel boeken,
het behang, mijn kledingkast,
minuten-, nee, urenlang.

Als ik eindelijk mijn ouders
op de oprit hoor,
spring ik uit bed.

Bij de trap gluur ik naar beneden,
zie hoe ze binnenkomen.
Lachend, elkaar kussend;
iets te hard sst!-end.

Gelukkig.
Het is weer goed tussen hen.

Ik kruip terug in bed,
merk dan pas
hoe moe ik eigenlijk ben.

Pim Lammers

uit: “Ik denk dat ik ontvoerd ben (en andere gedichten)” Querido, 2022.
(illustraties: Sarah van Dongen)

Boomhut

Hij was voor mij bedoeld.
Dagen, weken
had papa er zijn best op gedaan;

een boomhut met een trap,
een dakpannendak,
een raam, een deur en een bord
met STOP!
VERBODEN TOEGANG
en mijn naam erop.

Mijn eigen plek
in onze grote, oude beuk.

Maar nu papa moet verhuizen,
hoef ik de hut niet meer.
Ik wil dat hij erin gaat wonen,
dat lijkt me wel wat.

Alles beter
dan de verre stad.

Pim Lammers

uit: "Ik denk dat ik ontvoerd ben (en andere
gedichten)" Querido, 2022.

(illustraties: Sarah van Dongen)

